

Jaargang 26,
nummer 3 oktober 2019

Hot News

In dit nummer o.a.:
Verrassende clubmiddagen
oktober t/m december.
Memorabele worst.....
Gene Krupa 'Drummin man'
en
Oude meesters komen tot leven (2).

Gene Krupa- The drummin' man

Gena Krupa werd op 15 januari 1909 geboren in Chicago en was de jongste zoon van Bartley en Ann Krupa's negen kinderen. Zijn vader stierf toen Gene erg jong was, zijn moeder moest het gezin onderhouden en werkte als molenaar. Ook de kinderen moesten meewerken en zo ging

De jonge Krupa.

Gene, toen hij 11 jaar was, werken in de muziekwinkel 'Browns Music Company', waar ook zijn broer Pete werkte. Na zijn schooltijd werkte hij in het magazijn en door zijn gevoel voor ritme was het niet onlogisch dat hij zijn aandacht richtte op de drums, waarvan er één uitsprong; een Japanse set, die betaalbaar bleek, bestaande uit een grote bass-drum met koperen bekken, wood blocks en een trommel. Toen de set geleverd werd, ging er een hele nieuwe wereld voor hem open en ieder vrij moment zat hij aan zijn drumtechniek te werken. Hij begon te spelen in een High-school band, die ging optreden in Chicago en omstreken en tijdens weekend feestjes, clubs en verjaardagen. Hij werd voor het eerst betaald en de centen waren welkom. Hij realiseerde zich dat, als hij als muzikant verder wilde komen, hij lid moest worden van de 'Musicians Union'. Aldus geschiedde en hij kon bij verschillende orkesten, z.g. 'Mickey Mouse' orkesten als de 'Hoosier Bell Hops' en Eddie Mulhaneys Jackets zijn talenten laten horen. Chicago, was na New Orleans de stad, waar het begin jaren twintig van de vorige eeuw allemaal gebeurde. King Oliver met Baby Dodds op drums en Louis Armstrong als tweede trompet speelden in de Royal Gardens en de jonge Krupa liet geen gelegenheid voorbij gaan om te gaan luisteren. Helaas kwam er een dramatisch einde aan zijn aspiraties. De Krupa familie, een streng katholiek gezin, besloot, dat de jongste zoon, een priesteropleiding moest gaan volgen en zo kon Gene zijn drums in de wilgen hangen en een zwarte soutane aantrekken om een opleiding te gaan volgen aan het seminarie van St. Joseph in Indiana. Na een jaar was de drang om drummer te worden sterker dan zijn roeping tot priester en hing zijn soutane aan de kapstok.

Chicago and all that jazz

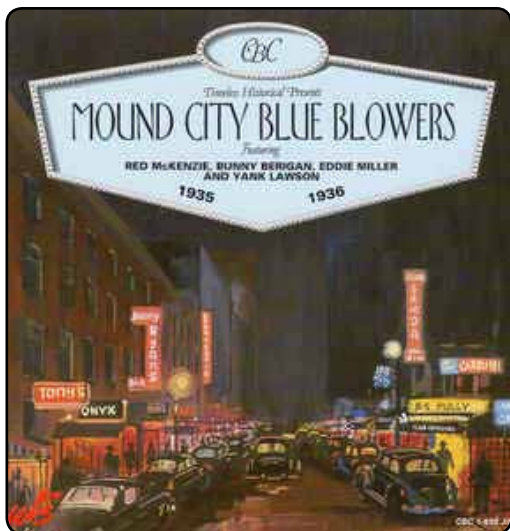
Terug in Chicago duurde het niet lang, voor hij in contact kwam met een groep andere enthousiaste muzikanten, die onder de noemer 'Austin High School Gang', actief was. Vooral drummer Dave Tough herkende het talent in het spel van Gene en nam hem mee naar de 'Kelly's Stables', waar op dat moment Baby Dodds speelde en hij kennis maakte met Zutty Singleton, een andere zwarte drummer uit het begin van de jazz. Ontegenzeggelijk heeft hij van beiden veel geleerd en ook van Dave Tough heeft hij het een en ander overgenomen. Op 16 december 1927 werd Gene uitgenodigd om met de 'McKenzie & Condon's Chicagoans' de platenstudio in te gaan. De top van de later bekende 'Chicago Style' stond klaar, Bud Freeman op sax, Jimmy McPartland op trompet, Frank Teschemacher op klarinet, Jim Lannigan bas en Eddie Condon banjo. Tommy Rockwell, de geluidstechnicus van de Okeh grammofoonplatenmaatschappij, maakte bezwaar tegen de bassdrum

en de tom toms van Gene Krupa's drumstel. Het zou de opname verpesten, de techniek was natuurlijk in die jaren twintig erg primitief met een naald op een wasplaat, maar een oplossing werd gevonden door het geluid te dempen! 'Nobody's Sweetheart Now' werd opgenomen. Het zou bijna een jaar duren voordat hij weer in de platenstudio kwam, maar op 6 april 1928 was hij samen met de Chicago Rythm Kings weer aanwezig met Muggsy Spanier en Mezz Mezzrow. Op 28 april 1928 met Frank Teschemacher's Chicagoans, gevolgd door 6 juli 1928 met Miff Mole's Molers en op 4 september 1928 met Wingy Manone and his Royal Club Orchestra. Op 3 september 1928 met Bud Freeman and his Orchestra. 'Craze-O-Logy'. Gene Krupa kreeg de smaak te pakken.

The Big Apple

Eind jaren twintig vond er een revolutie plaats in de Amerikaanse muziek. De kleine groepen moesten het afleggen tegen de grote orkesten; de swing periode was aangebroken. De meeste muzikanten uit Chicago verhuisden naar New York en ook Gene Krupa ging in hun kielzog mee. Het bleek voor de jonge Chicagoans echter toch nog vrij moeilijk om werk te vinden, zij waren op voorspraak van zangeres Bea Palmer naar New York gekomen, maar de manager van de club, waar zij optraden, hield niet van de Chicago-sound en zij konden vertrekken. Gelukkig hadden vrienden,

The Dorsey Brothers en Bix Beiderbecke, een oplossing gevonden en konden zij als begeleider van Bea Palmer aan de slag. Toch kon hij met Eddie Condon nog de platenstudio in; op 28 juli 1928 werden twee stukken met het Quartet opgenomen, 'Oh Baby' en 'Indiana', gevolgd door enkele opnamen van de Mound City Blue Blowers. Drie sessies, waarvan de laatste op 14 november 1929; twee gedenkwaardige stukken 'Hello Lola' en 'I Never Had A Reason To Believe In You'. Niet alleen Pee Wee Russel op klarinet, maar speciale gasten waren Glenn Miller op trombone en de zwarte saxofonist Coleman Hawkins. Zij speelden de sterren van de hemel en deze opnamen zijn nog steeds mijn favorieten!!! De Chicagoans in New York bete-

kende wel, dat ze naar Harlem gingen om te luisteren naar de zwarte muzikanten en Gene was bijzonder ingenomen met het spel van Chick Webb, Fats Waller, Art Tatum en Willie 'the Lion' Smith en Zutty Singleton. Zijn eerste vaste baan in New York kreeg hij bij Red Nichols in het Hollywood Restaurant, waar hij ook weer zijn vrienden Benny Goodman en Glenn Miller tegenkwam. De show in het Hollywood restaurant was inclusief een meiden-dansgroep en als Gene met een drumsolo bezig was, werden die helemaal gek !!! Bij Red Nichols werd het publiek voor het eerst attent gemaakt op het drumwerk van Gene en begon hij naam te maken!! Hij kreeg bij Nichols de gelegenheid om in twee verschillende Gershwin-musicals te spelen, in het Times Square Theater. De eerste: 'Strike Up The Band' uit 1930. Gene had nog nooit in zijn leven muziek kunnen lezen, maar met behulp van Glenn Miller kreeg hij voldoende aanwijzingen om de musicals te kunnen volgen. Het jaar daarop volgde de tweede Gershwin-musical met Nichols: 'All The Girls Go Crazy'. Het compliment van Gershwin of Nichols wel dezelfde drummer had voor deze musical, kon hij in zijn zak steken. De komende tijd ging het Gene voor de wind, hij trouwde met Ethel en nam muzieklessen; werkte aan zijn naamsbekendheid, ook nam hij drumlessen bij een gerenommeerde drummer en kon snel muziekleszen. Na Nichols werkte hij in 1932

bij Buddy Rogers. Zijn Chicago vrienden hadden hem niet vergeten, want met hen kon hij op 18 april 1932 de opnamestudio in. Onder de noemer Billy Banks and his Rhythmakers werden op 8 april en 23 mei 1932 zes stukken opgenomen, - met Henry 'Red' Allen, Pee Wee Russell, Joe Sullivan, Eddie Condon, Jack Bland en Al Morgan -. Platenproducer John Hammond haalde hem over om bij het pas opgerichte orkest van Benny Goodman te komen. Het was inmiddels 1934 en Goodman had een wekelijks radiocontract met een programma 'Let's Dance'. Radio had in de jaren twintig al bewezen, dat het een belangrijk medium was, maar midden in de 'Depressie' bleek het nog belangrijker te zijn!! Vooral toen het nieuwe orkest van Goodman

Gene Krupa met o.a. Benny Goodman.

op tournee door de USA ging, bleek hun faam al duidelijk, de radio-uitzendingen werden Nation wijd beluisterd en waar zij optraden was de zaal altijd uitverkocht; de drumsolo's van Gene zorgden voor een uitzinnig applaus!!! Einddoel van die tournee was de Palomar Ballroom in Los Angeles, waar het publiek volkomen uit hun bol ging als Gene soleerde. Goodman kon zich daarna 'The King of Swing noemen', niet in de laatste plaats geholpen door het explosieve spel van Gene Krupa. Gene zou vier jaar bij Goodman blijven en een speciale rol krijgen in de Goodman organisatie. Goodman begon met opnamen met het Trio en Quartet binnen de Big Band. Het trio bestond uit Teddy Wilson-piano, Gene Krupa-drum en Goodman op klarinet, later werd Lionel Hampton op vibraphone toegevoegd. Het werd een uitzonderlijk succes. Honderden gammfoonplaten werden opgenomen en bij duizenden verkocht, ook de radio-opnamen zijn bewaard gebleven en nu compleet te verkrijgen, eerst op lp, later op cd. Klapstuk van het Goodman-optreden met Gene was wel het beroemde 'Carnegie Hall concert' in 1938. Het hele repertoire wordt door het Orkest, Trio en Quartet op een spectaculaire wijze gespeeld, met als hoogtepunt het optreden van Gene Krupa tijdens het nummer 'Sing, Sing, Sing', dat hem onsterfelijk maakte. Gelukkig zijn ook die opnamen bewaard gebleven en nog steeds op cd te verkrijgen! Wat er precies is gebeurd weten we niet, maar na het optreden kregen Gene en Goodman ruzie en Gene vertrok.

Vervolg in Hot News nr 1, Januari 2020, Jaargang 27.

Wim Keller

De Wit
Beeld Geluid & Witgoed

Dynamisch in Elektronica & Muziek

Westerstraat 37-39, 1601 AB Enkhuizen
Tel.: 0228 - 31 55 44 Fax: 0228 - 31 34 76

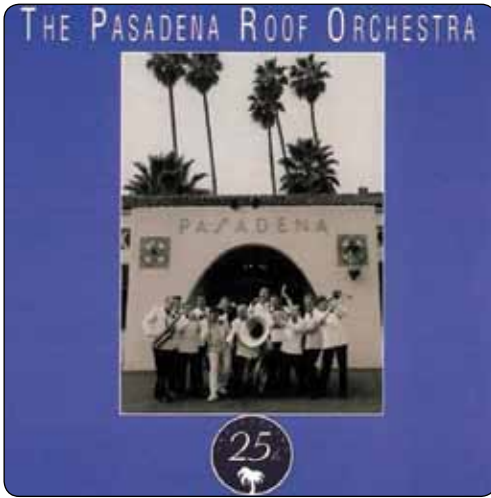
de Vesting
makelaars

10 jaar
Dé makelaar met persoonlijke aandacht

0228 712 300
www.devestingmakelaars.nl

The Pasadena Roof Orchestra-Pasadena Records-4.

Nadat de trad boom, in de jaren zestig van de vorige eeuw, de Engelse jazzliefhebbers met hun muziek volledig in beslag nam, kwam er plotseling een heel nieuw geluid van een orkest, dat zich The Temperance Seven noemde. Nostalgische dansmuziek uit de jaren twintig met sterke jazz invloed, geweldig gespeeld en met enkele hitjes zoals 'Pasadena', 'Charley My Boy', etc.. De Temperance Seven verdween na enkele jaren. Maar de behoefte aan een soortgelijke band

bleef bestaan en kreeg een opvolger: The Pasadena Roof Orchestra. Enkele jaren geleden waren ze in onze club en het was een feestje om bij hun optreden aanwezig te zijn en die heerlijke 'twintiger jaren' jazz te beluisteren. Inmiddels zijn ze al aan hun 4e, in eigen beheer uitgebrachte, cd toe. Daarop stukken, ter gelegenheid van hun 25- jarig bestaan en een herinnering aan het optreden op 2 februari 1993 in het Ambassador Auditorium, Pasadena in de VS, waar zij voor 1250 enthousiastelingen uit Zuid Californië hun 'twintiger jaren' muziek speelden. Natuurlijk ontbreekt het nummer 'Home In Pasadena' niet in de gevarieerde playlist. Geheel op hun nostalgische manier gespeeld, en beslist een 'must' voor de jazzliefhebber. De cd is te bestellen bij Timeless in Wageningen.

Wim Keller

COLOFON

Sgt. Pepper's Hot News, clubblad van de Sgt. Pepper's Jazz-Club, Enkhuizen, verschijnt 3 x per jaar.

Jaardonatie jazzclub, inclusief Hot News: € 17,- per jaar; inwonend gezinslid € 8,- per jaar (Voor een (echt)paar € 25,-). Opzeggen voor 1 november van het lopende kalenderjaar; na die datum geldt een stilzwijgende verlenging voor het volgende jaar. Entreprijzen donateurs: € 7,-, niet-donateurs: € 12,-. Interesse in een Goldcard, neem dan contact op met het bestuur. Het IBANnr. van Sgt. Pepper's Jazz-Club is: **NL25INGB0007320354**.

Sgt. Pepper's Hot News

Redactie:

Aart Lub (vrz)
Wim Keller
Lies Turksma

Ereleden bestuur:

Harry Jans,
Jan Jaap Kroeb, Frank Sprong en
René Slagers.

Medewerkers van verdienste:

Helma Mol, Jaap Robijn,
Ad Schager, Henk van de Peppel,
Piet Tonkes, Nelleke van den Anker,
Dick Turksma (hoofdredacteur
en vormgever Hot News),
Jacinta Floris.

Informatie muziek/bands/reserveren kaarten:

0228 - 31 47 91

Financiën donateurs, sponsors en adverteerders:

06 - 27 82 39 29

Sgt. Pepper's Jazz-Club

Bestuur:

Sam Verbeek	voorzitter, muzikale contacten
Gerrit Piso	bestuurslid en pr
Kees Knijnenburg	penningmeester
Rowan Bijl	Bestuurslid

Niets uit dit blad mag worden overgenomen

zonder schriftelijke toestemming van de redactie.

Correspondentie-adres

Sgt. Pepper's Jazz-Club:

Onder Zeil 7
1602 HZ Enkhuizen
E-mail: info@sgtpeppersjazzclub.nl
Website: www.sgtpeppersjazzclub.nl

Correspondentie-adres

Redactie Sgt. Pepper's Hot News
Westerstraat 252 1601 Enkhuizen

Opmaak en dtp:

Jurie de Boer

Druk:

Harry Posthumus